

Таким чином, менеджер – це не лише організатор процесів, а й архітектор емоційного середовища, в якому функціонує трудовий колектив. Його управлінські рішення, стиль комунікації, здатність до емпатії та вміння створювати атмосферу довіри безпосередньо впливають на психологічний комфорт працівників.

Формування позитивного соціально-психологічного клімату – це стратегічне завдання, яке потребує системного підходу, глибокого розуміння людської природи, знання особистісних особливостей співробітників та постійного вдосконалення управлінських навичок. Менеджер має бути не лише лідером, а й фасилітатором, наставником, модератором внутрішніх процесів, здатним вчасно виявити напруження, підтримати ініціативу, сприяти розвитку комунікативної культури та забезпечити психологічну безпеку.

Список використаних джерел

1. Базалійська Н.П., Микитюк С.С. Удосконалення соціально-психологічного клімату на промисловому підприємстві. Східна Європа: економіка, бізнес та управління. 2017. Т. 1. №. 6. С. 24-31.
2. Жигайло Н.І. Роль керівника у формуванні соціально-психологічного клімату в колективі. Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ. серія психологічна. 2012. №. 2(1). С. 374-383.
3. Kubanov R. A., Makatora D. A., Yashchenko O. F. Motivational Mechanism of an Architectural and Construction Manager's Activity. Бізнес Інформ. 2024. № 8. С. 399–412.

Отделок М.Є.

магістрант

ВСП «Інститут інноваційної освіти КНУБА»

РЕКОНСТРУКЦІЯ ЖИТЛОВОЇ ТЕРИТОРІЇ В МЕЖАХ ВУЛИЦЬ СЕРГІЯ НАБОКИ, ВІНСТОНА ЧЕРЧИЛЛЯ, ДМИТРА БАГАЛІЯ ТА БУЛ. ВЕРХОВНОЇ РАДИ В М. КИЇВ

З підвищенням рівня культури, освіти та соціальної свідомості населення зростають і вимоги суспільства до якості життєвого середовища. Потреби людини вже не обмежуються лише комфортом житла чи зручністю окремої квартири. Сучасне міське житло розглядається як частина цілісної урбаністичної системи, де якість проживання визначається сукупністю факторів: зручністю транспортних зв'язків із місцями праці та відпо-

чинку, чистотою повітря, рівнем озеленення житлових територій, доступністю соціальної інфраструктури, безпекою пересування та сприятливими екологічними умовами.

Перед сучасними містобудівниками постають складні завдання, пов'язані з оптимізацією планувальної структури міських районів, визначенням доцільної поверховості житлової забудови, раціональним використанням територій, а також оздоровленням урбанізованого середовища. Важливою є не лише розробка нових житлових масивів, але й модернізація існуючої забудови, удосконалення технічної експлуатації житлового фонду, його адаптація до сучасних вимог енергоефективності, комфорту та безпеки.

Актуальність реконструкції. Реконструкція існуючої забудови сьогодні виступає одним із ключових напрямів сталого розвитку міст. Вона дозволяє не лише раціонально використовувати територіальний ресурс, а й зберігати історико-архітектурну спадщину, водночас покращуючи умови проживання мешканців. Однак реалізація таких проєктів потребує ґрунтовних техніко-економічних розрахунків і визначення черговості проведення реконструктивних заходів відповідно до реальних фінансових можливостей.

Досвід реалізації проєктів реконструкції свідчить про необхідність створення єдиної методології містобудівного проєктування, яка поєднує соціальні, економічні, екологічні та архітектурно-планувальні аспекти. Важливого значення набуває системний аналіз усіх чинників, що формують загальний ефект від реалізації реконструкції – від транспортно-комунікаційних рішень до ландшафтного та екологічного стану території.

Методологічні засади реконструкції. Економічне обґрунтування послідовності реконструктивних заходів включає декілька послідовних етапів:

Аналіз існуючого стану забудови – виявлення технічного зносу будівель, функціональних недоліків, санітарно-гігієнічних та екологічних проблем.

Формування цілей і завдань реконструкції – визначення пріоритетних напрямів оновлення міського середовища, врахування соціальних потреб населення.

Розробка варіантів проєктних рішень – моделювання альтернативних сценаріїв реконструкції з подальшою техніко-економічною оцінкою ефективності кожного.

Вибір оптимального варіанту – прийняття рішення з урахуванням економічної доцільності, екологічної безпеки та архітектурно-композиційної гармонійності.

Необхідність удосконалення міського середовища, зниження рівня техногенного навантаження та покращення умов життя населення сприяє розвитку містобудівної економічної науки. У цьому напрямку активно ведуться наукові дослідження, створюються експериментальні програми реконструкції та публікуються методичні рекомендації, які формують теоретичну базу для практичних рішень.

Техніко-економічне обґрунтування. Сучасні наукові методи техніко-економічного аналізу реконструкції постійно вдосконалюються, охоплюючи дедалі ширше коло факторів: демографічних, екологічних, енергетичних, транспортних, соціальних. Їх системне врахування дозволяє отримати комплексну оцінку ефективності проектних рішень і наблизитися до оптимального балансу між вартістю, функціональністю та комфортом середовища.

Завдання дипломного проекту. У межах даного дипломного проекту основна увага зосереджена на створенні комфортного та безпечного зовнішнього середовища для проживання населення. Головною темою розробки є реконструкція та інженерний благоустрій міських територій, що включає вдосконалення системи вулично-дорожньої мережі, водовідведення, освітлення, озеленення та благоустрою громадських просторів.

Основним завданням інженерного благоустрою є підвищення якості умов проживання населення шляхом наближення параметрів міського середовища до природних, мінімізації впливу негативних факторів урбанізації та створення сприятливого мікроклімату.

Вихідні дані для проектування. Базовими матеріалами для розробки проектних рішень слугували опорний і ситуаційний плани території, кліматичні характеристики, а також результати натурного обстеження існуючого стану об'єкта. Опрацювання варіантів містобудівних рішень виконано на основі сучасних джерел з урбаністики, реконструкції та благоустрою міських територій.

Усі прийняті рішення відповідають чинним державним будівельним нормам України (ДБН), принципам раціонального землекористування та національному законодавству, що регламентує планування й розвиток територій.

Список використаних джерел

1. Благоустрій житлових мікрорайонів / О.Н. Ігнатов. Київ: „Будівельник”, 1975. 72 с.
2. Реконструкція житлової забудови. Техніко-економічне обґрунтування / Є. Є. Ключніченко. Київ: КНУБА 2000. 248 с.
3. Реконструкція району (кварталу) міської забудови: Методичні вказівки / Н.Ю. Войко. Київ: КНУБА 2001. 48 с.

4. Енциклопедичний довідник / За ред. А.В. Кудрицького. Київ: „Головна редакція Радянської Енциклопедії”, 1981. 736 с.

5. Дизайн паркових рослинних угруповань: навч. посіб. / А.Д. Жирнов, В.В. Пушкар. Київ: „ДАКККіМ”, 2001. 58 с.

Очеретнюк А.С.

магістрант

ВСП «Інститут інноваційної освіти КНУБА»

ПРОЄКТ ПЛАНУВАННЯ ТА ЗАБУДОВИ ТЕРИТОРІЇ З БУДІВНИЦТВОМ ГІМНАЗІЇ-ЛІЦЕЮ У СЕЛИЩІ ПІСОЧИН ХАРКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

У межах даного проєкту гімназія ліцей розглядається як сучасний освітній центр для всього селища та навколишніх територій, який має поєднувати в собі функції базової середньої освіти, профільної старшої школи, позашкільного розвитку, а також культурно громадського осередку, де можуть проводитися гуртки, секції, лекції, тренінги, спортивні та мистецькі заходи, тим самим посилюючи інтеграцію закладу в життя громади.

Актуальність будівництва нового навчального комплексу пояснюється тим, що значна частина існуючих шкіл і гімназій в Україні створювалися за типовими радянськими проєктами, які не враховують сучасних вимог до безбар'єрності, енергоефективності, гнучкого просторового зонування, інтеграції цифрових технологій, безпечного укриття та комфортних рекреаційних зон, тому постає необхідність переходу від уніфікованих, жорстких планувальних структур до більш варіативних, відкритих і адаптивних рішень, які дозволяють трансформувати кабінети, коридори й загальні простори під різні сценарії навчання.

Важливим складником дослідження є аналіз європейського та світового досвіду проєктування шкіл нового покоління, де акцент робиться на відкритих навчальних просторах, гнучких «cluster» чи «hub» структурах, поєднанні навчальних блоків із зонами неформального спілкування, інтеграції бібліотеки, медіатеки, лабораторій, спортивних і творчих просторів у цілісну архітектурну систему, яка не лише забезпечує навчальний процес, а й формує у дітей відчуття належності до комфортного, дружнього й безпечного середовища.

Гімназія ліцей покликана враховувати демографічні тенденції, зокрема зміни чисельності населення, міграційні процеси, зростання ролі приміських територій навколо великих міст, де часто спостерігається активна жи-